

การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
สำหรับครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา
Development of English Camp Curriculum
for Elementary School English Teachers

กานต์ยุภา ชุ่มสนิท*
Kanyupa Chumsanit
ปริญญา ทองสอน**
Parinya Thongsorn
ฉลอง ทับศรี***
Chalong Tabsree

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ประเทศไทย
The Graduate School Burapha University, Thailand
Email: birdycady@gmail.com

Received : August 6, 2020

Revised : April 19, 2021

Accepted : April 22, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ (๒) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (๓) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนาเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ จำนวน ๓๐ คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (๑) หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (๒) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ (๓) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าค่ายที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ (๔) แบบวัดเจตคติของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t (Dependent t-test) ผลการวิจัย

* ดร.กานต์ยุภา ชุ่มสนิท Dr.Kanyupa Chumsanit บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา The Graduate School Burapha University

** ผศ.ดร.ปริญญา ทองสอน Asst.Prof.Dr.Parinya Thongsorn ที่ปรึกษา Advisor

*** รศ.ดร. ฉลอง ทับศรี Assoc.Prof.Dr.Chalong Tabsri ที่ปรึกษาร่วม Co Advisor

พบว่า (๑) หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมสอดคล้องอยู่ในระดับมาก (๒) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษามีความรู้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (๓) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการอบรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก (๔) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับ มาก

คำสำคัญ : การพัฒนา; หลักสูตร; ค่ายภาษาอังกฤษ; ครูภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was (1) To develop English language camp activities for elementary English teachers Under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1 (2) To study the teachers' satisfaction with the English camp curriculum for English teachers at primary level (3) To study the attitude of students towards learning English. Who study with English teachers that have been developed into English language camp. The research sample consisted of elementary English teachers. Under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office1, by using 30 random sampling methods. The research instruments were (1) English camp curriculum for English teachers at primary level, (2) Test of knowledge about English language camp arrangement, (3) Assessment form for campers' satisfaction with the English camp curriculum (4) Student attitude test Data analysis using mean statistics. Standard deviation, percentage, and t-test (Dependent t-test). The results of the research were as follows: (1) English camp curriculum for English teachers was appropriate at a high level. (2) Primary English teachers had a significantly higher knowledge in English language activities before training (3) The English language teachers at the elementary level were satisfied with the English language training program at a high level. (4) The students had a good attitude towards learning English at a high level.

Keyword: development; curriculum; English camp; English Teachers

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติทั่วโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และการประกอบอาชีพเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการนำวัฒนธรรม และสามารถนำเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้^๑ ประเทศไทยในฐานะสมาชิกขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) มีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามข้อผูกมัดเฉพาะของข้อตกลงทางการค้าสาขาบริการ (Specific Commitments of the General Agreement on Trade in Services) เมื่อเดือนเมษายน ๑๙๙๔ ที่จะต้องเปิดประเทศ เพื่อให้มีการค้าเสรีใน ๑๐ สาขา ภายใน ๑๐ ปี ประกอบด้วยสาขาวิชาชีพต่าง ๆ การติดต่อสื่อสาร การก่อสร้างและวิศวกรรม การค้าส่งและค้าปลีก การศึกษา การจัดการสิ่งแวดล้อม การบริการธนาคารและการเงิน การท่องเที่ยวธุรกิจบันเทิงและการคมนาคมขนส่งจากข้อมูลข้างต้น นอกจากนั้นกฎบัตรอาเซียนข้อ ๓๔ บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ “ภาษาอังกฤษ” ความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน ๑๐ ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และโดยเฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขัน ไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ จึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพ และภาษาต่างประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตข้างหน้า^๒

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๕๓), หน้า ๑.

^๒ สมเกียรติ อ่อนวิมล (ดร.), ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยใน ASEAN, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.facebook.com/notes/ [๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓].

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ประกอบด้วยสาระ ๔ สาระ คือภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์^{๓)} การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงาน การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต^{๔)}

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสามารถเปิดใจยอมรับและทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อย่างเต็มใจและมีความสุข ครูผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนเตรียมการจัดสถานการณ์ให้พร้อมเพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์^{๕)} ที่กล่าวว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) บทกลอน วาดภาพ การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมุติที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกมีส่วนร่วมในกิจกรรม และได้ทดลองปฏิบัติอย่างจริงจัง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนนั้น คงไม่เพียงพอต่อการสร้างประสบการณ์ทางภาษา ส่งเสริมเจตคติและแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจและทำให้เกิดความ

^{๓)} กระทรวงศึกษาธิการ, **ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช ๒๕๕๑**. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒), หน้า ๑.

^{๔)} กระทรวงศึกษาธิการ, **หลักและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**, (กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๘), หน้า ๑๘.

^{๕)} สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, “การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”, **Veridian E- Journal, SU**, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖): ๔๓๐-๔๔๗.

สนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กิจกรรมที่สามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดแก่ผู้เรียนได้กิจกรรมหนึ่งคือกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp)

จากการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ พบว่า ครูจัดการเรียนการสอนโดยไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้ไวยากรณ์ ครูขาดความชำนาญในการสอนเพราะจบไม่ตรงสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังขาดการประเมินภาษาอังกฤษตามสภาพจริง ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถในการจัดค่ายภาษาอังกฤษโดยครูจะจ้างวิทยากรในการจัดค่ายเป็นส่วนใหญ่ จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑
๒. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
๔. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการวิจัยไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร และภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จากสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ แล้วสังเคราะห์เพื่อให้ได้หน้าที่ของภาษาที่จำเป็นสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จากนั้นสำรวจความต้องการในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ และความรู้ความเข้าใจในการจัดค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อมาเป็นกรอบในการสร้างหลักสูตรผลที่ได้รับ คือ ภาษาที่จำเป็นสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และข้อมูลความต้องการของครูในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ ๒ การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการเขียนโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ ๑ มาดำเนินการสร้างโครงสร้างหลักสูตรโดยมีองค์ประกอบ คือ (๑) หลักการและเหตุผลของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ (๒) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ (๓) เนื้อหาสาระในหลักสูตร (๔) กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (๕) สื่อการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นสื่อที่ใช้ประกอบการเข้าค่าย (๖) การวัดและประเมินผลการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ โดยตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล มีประสบการณ์ด้านการจัดทำหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษการ และกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๕ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและแบบประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร

๓. การรวบรวมข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลที่ได้รับ คือ ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตร พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่า ๑.๐๐

ขั้นตอนที่ ๓ การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมและปรับปรุงหลักสูตร

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สายงานการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นครูที่มีความสนใจและมีความต้องการในการพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน ๓๐ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (๑) หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (๒) แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (๓) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา (๔) แบบประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ให้ครูกลุ่มตัวอย่างทดลองใช้จริง โดยมีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการอบรม ประเมินความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ประเมินความพึงพอใจในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา และประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรพิจารณาจาก ผลการวัดความรู้ ผลการประเมินความสามารถ ผลการประเมินความพึงพอใจ ผลการประเมินเจตคติ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร

ผลการศึกษา

ตอนที่ ๑ ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ผลการประเมินสภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๗ อยู่ในระดับมาก ซึ่งในทุกรายการอยู่ในระดับมาก

๒. ผลการประเมินสภาพปัจจุบัน ด้านการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๖ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อ ๑๐ กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘ อยู่ในระดับ มาก, ส่วนมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ ๔ เนื้อหาของค่ายภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย ๒.๓๗ สภาพความต้องการด้านการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๕ อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ ๕ สื่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๕ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมากอยู่ในระดับ มาก

ตอนที่ ๒ ผลการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีโครงสร้างประกอบด้วย เหตุผลและความสำคัญ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้าง/เนื้อหา กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สื่อประกอบการจัดค่ายภาษาอังกฤษ และการประเมินผลหลักสูตร ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมมี ๔ หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยที่ ๑ Local Food of Ayutthaya Province มี ๔ ฐานการเรียนรู้คือ healthy food, ingredients, junk food และ herbal drink หน่วยที่ ๒ The Weather in Ayutthaya Province มี ๔ ฐานการเรียนรู้คือ season, temperature, weather และ types of Wind หน่วยที่ ๓ English for daily life มีฐานการเรียนรู้ ๓ ฐานการเรียนรู้ คือ Greeting, Good bye และ At restaurant หน่วยที่ ๔ The Famous Places in Ayutthaya Province มีฐานการเรียนรู้ ๒ ฐาน คือ Temples และ Traveling

ขั้นตอนที่ ๓ ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมและปรับปรุงหลักสูตร

๑. ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนก่อนและหลังฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = -๒๐.๗๙$, $p = ๐.๐๐$) แสดงว่าการฝึกอบรมช่วยให้ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงขึ้น

๒. ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๓ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓. ผลการประเมินด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครู ผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๓ อยู่ในระดับมาก

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

๑. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความต้องการและความจำเป็นของครูที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อนำมาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องนำมากำหนดเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ เดสเลอร์^๖ ที่ว่าการวิเคราะห์บุคลากรที่จะพัฒนาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับโปรแกรมการพัฒนาว่า ควรพัฒนาในด้านใดบ้าง เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ทศนคติ และแรงจูงใจส่วนบุคคลที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อให้การฝึกอบรมเกิดประโยชน์ที่แท้จริง และสอดคล้องกับชูชัย สมितिไกร^๗ ที่กล่าวว่า ภาวะของผู้ฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ความพร้อมหรือความสามารถในการรับการฝึกอบรมและแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้มีความพร้อม หรือความสามารถ และมีแรงจูงใจ จะมีการเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ไม่มีความพร้อม หรือไม่มีความสามารถและไม่มีความสนใจ

๒. การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดประเมินผล การฝึกอบรม ซึ่งมีความสอดคล้องกัน หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนา มีเนื้อหาสาระ หลักสูตรที่สำคัญ ประกอบด้วยหน่วยฝึกกรรม ๔ หน่วย ได้แก่ (๑) Local Food of Ayutthaya Province (- healthy food ingredients junk food herbal drink (๒) The Weather in Ayutthaya Province (- season temperature weather types of Wind) (๓) English for daily life (Greeting ,Good bye At restaurant) (๔) Famous place in Ayutthaya ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์

^๖ Dessler G, **Human resource management**, (New Jersey: Prentice-Hall Inc, 2000), pp. 134-135.

^๗ ชูชัย สมितिไกร, **การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖), หน้า ๘๕.

สังเคราะห์จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในการพัฒนาหลักสูตรพบว่า หลักสูตรจะมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าค่าย จนสามารถนำไปใช้ได้จริงนั้น หลักสูตรจะต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการเข้าค่าย ผ่านการตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่อง ตามความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้เข้าค่ายสามารถนำไปปรับใช้ได้ การวิเคราะห์ผลจากการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าองค์ประกอบของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม ในระดับ มาก ถึง มากที่สุด เมื่อพิจารณา ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันไม่มากนัก โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวม ๔.๕๕ อยู่ในระดับความเหมาะสม มากที่สุด

๓. การทดลองใช้หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ และปรับปรุงหลักสูตรสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

๓.๑ ความสามารถในการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับค่ายภาษาอังกฤษ หลังการเข้าค่ายพบว่า ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ หลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ มากกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ อาจเป็นเพราะ รูปแบบการฝึก กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้นเป็นลักษณะของกิจกรรมที่แบ่งเป็น ๔ หน่วย และมีกิจกรรมเสริมทักษะ อีก ๕ กิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าค่ายมีความสนุกสนาน มีกิจกรรมภาษาที่หลากหลาย ถึง ๒๐ กิจกรรม ตามหลัก การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การเล่นเกม การวาดภาพ การร้องเพลง การถกเถียงเพื่อหาข้อยุติ และ การแสดงบทบาท ที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีส่วนร่วมกิจกรรม และได้ทดลองฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Nayak and Rao^๑ ที่กล่าวว่า ยิ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากเท่าใดการเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้น มากเท่านั้น รวมถึงการกำหนดให้ผู้เข้าอบรมสนทนาทำกิจกรรมเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อดี ข้อเสียและการนำกิจกรรมต่างๆไปปรับใช้ ขั้นตอนนี้จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจ ในกิจกรรมต่างๆ ตามแนวทางการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (สุภามาส เทียนทอง ๒๕๕๓)^๒

๓.๒. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาภายหลังสิ้นสุดการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนทำ แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า รายการที่มีความพึงพอใจ มากที่สุด คือ

^๑ Nayak, A. K., and Rao, V. K., *Classroom Teaching Methods and Practices*, (New Delhi: Nangia & A.P.H. Publishers, 2002), p. 198.

^๒ สุภามาส เทียนทอง , “การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”, *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*, (สาขาหลักสูตรและการนิเทศ: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓), หน้า ๘๗.

วิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ รองลงมาได้แก่ กิจกรรมที่จัดมีความสนุก ไม่ตึงเครียด และ กิจกรรมมีความหลากหลาย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ มณเฑียรชัยประเสริฐ ที่พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๐/๗๐ คือ ๗๓.๐๗ / ๗๕.๙๔ ประการต่อมาผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสุดท้ายผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ^{๑๐} ที่พบว่าการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๓. เจตคติของนักเรียนที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมสนุก ไม่เครียด และกิจกรรมทำให้ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยมี รองลงมาได้แก่ เกมภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ และฉันอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณีราวรรณ จิตตรินิตย์^{๑๑} ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจในกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์^{๑๒} ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ อารมณดี วงศ์ประชา^{๑๓} ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนา

^{๑๐} หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ, “การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ”, *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๕๒), หน้า ๘๕-๘๖.

^{๑๑} ณีราวรรณ จิตตรินิตย์, “ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย”, *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๒), หน้า ๙๖.

^{๑๒} สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, “การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยศิลปากร”, *ดุษฎีนิพนธ์*, (สาขาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๕), หน้า ๑๙๔-๑๙๗.

^{๑๓} อารมณดี วงศ์ประชา, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนจันทร์เพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต ๑”, *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๗ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๔): ๙-๑๕.

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านจันทร์เพ็ญสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต ๑ ผลการวิจัยพบว่า (๑) มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๔.๖๓ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ (๒) ทักษะทางภาษาของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ ๘๐ อยู่ในระดับดีมาก (๓) นักเรียนมีเจตคติที่ดี

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. ผลการวิจัยที่พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาควรนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และอาจนำไปปรับใช้กับครูประจำการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆเพื่อขยายผลในวงกว้างยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมาก อาจเตรียมการปรับพื้นฐาน โดยจัดทำสื่อประสม (Multimedia) เป็นตัวอย่างของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

๒. หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาเป็นหลักสูตรระยะสั้นใช้เวลาฝึกอบรม ๓ วัน รวม ๑๘ ชั่วโมง ดังนั้นจึงควรระมัดระวังเรื่องเวลาในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมให้เป็นไปตามกำหนดการ อย่างไรก็ตามเวลาในการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น อาจเพิ่มวันฝึกอบรมเป็น ๕ วันได้ เนื่องจากกิจกรรมแบ่งย่อยเป็น ๔ หน่วยแต่ละหน่วยมีฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ หรือในกรณีที่ผู้เข้าอบรมไม่สามารถจัดสรรเวลาว่าง ติดต่อกันได้ อาจแบ่งการฝึกอบรมออกเป็น ๓ วัน ที่ไม่ติดต่อกัน แต่ไม่ควรเว้นระยะเวลายาวนานเกินไป

๓. วิทยากรฝึกอบรมและวิทยากรผู้ช่วยควรเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่เป็นครูแกนนำระดับชาติซึ่งผ่านการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือชาวต่างชาติเจ้าของภาษาที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจัดกิจกรรม มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในบริบทของกิจกรรมสำหรับค่ายภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานและควรกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาก ๆ จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นพบว่า การใช้เพลงที่มีจังหวะเข้าใจง่าย การพูดให้ข้อมูลเป็นระยะว่ากลุ่มใดทำได้แค่ไหน การเดินรอบ ๆ ฐานอย่างทั่วถึง การให้รางวัลผู้ชนะ การลงโทษผู้แพ้ที่เน้นความสนุกสนาน และการกล่าวชมเชยต่อหน้าสาธารณชน ล้วนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามหากสามารถจัดฝึกอบรมนอกสถานที่ด้วยบรรยากาศใหม่ ๆ ที่มีสื่อการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายจะดีมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษที่เน้นการบูรณาการ ทักษะเพื่อการสื่อสาร ๔ ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าทุกกิจกรรม ของค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาล้วนแต่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษครบทั้ง ๔ ทักษะ

๒. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างครูที่ผ่านกิจกรรมหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ กับครูที่ไม่ได้ผ่านการฝึกกิจกรรมหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

๓. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษ โดยใช้ กิจกรรมเป็นฐานในลักษณะของกิจกรรมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน หรือกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่แทรกอยู่ในหลักสูตร โดยมุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับค่ายภาษาอังกฤษ เป็นสำคัญ

๔. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารกับบุคคลทั่วไป เช่นระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. **ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ-
มหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒.
- กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร:
องค์การ รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๘.
- ชูชัย สมितिไกร. **การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖.
- ณิราวรรณ จิตตริณิตย์. “ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย”. **สารนิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๒.
- สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์. “การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศิลปากร”. **ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต**. สาขาหลักสูตรและการสอน.
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๕.

สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์. “การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร”. *Veridian E- Journal, SU*. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖): ๔๓๐-๔๔๗.

สุภามาส เทียนทอง. “การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*. สาขาหลักสูตร และการนิเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๕๓.

หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ. “การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ”. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๕๒.

อารมณดี วงศ์ประชา. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนจันทร์เพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต ๑”. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๗ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๔): ๙-๑๕.

Dessler G. *Human resource management*. New Jersey: Prentice-Hall Inc, 2000.

Nayak, A. K., and Rao, V. K. *Classroom Teaching Methods and Practices*. New Delhi: Nangia & A.P.H. Publishers, 2002.

เว็บไซต์

สมเกียรติ อ่อนวิมล (ดร.). *ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยใน ASEAN*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.facebook.com/notes/ [๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓].